

ΦΑΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΟΟΥ = ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Συντάκτης: ΚΩΝΣΤ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος Μικρὸ Π. Καραϊσκάκη

ΟΡΟΙ ΦΑΝΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησίαι Δραχ. 8. Έξάμηνοι Δραχ. 4
Μηνιαίως κτθ' εξαμηνίαν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΟΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων έκαστος στίχος Λεπ. 30.
Είδοποιήσεων κλπ. κατ' άποκοπήν.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Εμμεθα κατά πάσης συγκεντρωτικής Κυβερνήσεως, κατά τῆς πλεονεξίας του έκμυζητικού κεφαλαίου, και υπέρ τῆς ίσοπέδωσης, δια τῆς φορολογίας, του κεφαλαίου, και τῆς ανακούφισης των άποροτέρων τάξεων.

Η επικράτησις των άρχων αυτών αιτινες έγγυώνται τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν άπαιτοῦν τὴν όμόφωνον και έμπρακτον ύποστήριξιν του λαου, τούτέστι τὴν πάλην κατά τῆς πλουτοκρατικῆς τάξεως και του έγωϊστικού κεφαλαίου,

Δέν ζητοῦμεν τὴν ανατροπὴν δια πυρίτιδος ή δυναμίτιδος, αλλά δια λογικῶν και επιστημονικῶν επιχειρημάτων. Ζητοῦμεν νά μή εγείρωμεν έν Ἑλλάδι ό,τι κριμνίζουσι ως κακῶς έχον έν τῆ δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Σεβόμεθα τὸ κεφάλαιον τὸ όποιον άπεταμίευσε του κατόχου ή πρόνοια, ή εργασία και ή φειδώ. Σεβόμεθα και τὸ άτιμον του τοιούτου κατόχου και θέλομεν όλοι νά γίνουσι τοιοῦτοι. Πλήν άκριβῶς δια τούτο θέλομεν νά μάθουσι και οι μή εύποροι τόν τρόπον του εύπορου, έν μὴ έχουσι όλίγοι πολλά και πολλοί στερούνται. Θέλομεν νά φωτισθούσι και μή άπαιτώνται δια τὸ συμφέρον, αυτών, αλλά και αυτών των πλουτοκρατικῶν οἷτινες έν άνωμαλῶ κοινωνικῇ και πολιτικῇ καταστάσει οὐδέν θετικόν έχουσι.

Τὸ σύγχρονον κεφάλαιον των τῆς Ἑλλ. κοινωνίας κεφαλαιουχων δέν έχει πάντοτε άνύποπτον τὴν καταγωγήν. Τῶν δημοσίων κλοπή, λαθρεμπορία, και τοκογλυφία εἶνε αι συνήθειαι πηγί του. Οι όλιγότεροι κέκτηνται τὸ κεφάλαιον δια τῆς κληρονομικῆς άποκτησεως του συνεπῶς τὸ κεφάλαιον αυτό όπως και αν έχῃ κριμιν εἶνε νά εκμυζῇ του εργαζομένου τὸ μεγαλύτερον κέρδος, δια του μεγάλου τόκου, όστις πάντοτε τρέφει τὴν άργίαν και μα-

ραίνει τὴν όφιν τῆς κοινωνίας δια τῆς οὕτω πως άνισου και άδικου διανομῆς του εκ του κεφαλαίου και τῆς εργασίας παραγομένου εσόδου.

Τὴν τοιαύτην άνισον διανομὴν του πλούτου χειροτερεύει ή άνισος φορολογία, άρου φορολογεῖ δια τὰ χρεϊώδη του άνθρώπου εἰς τὰ τελωνεῖα και δια τῆς άνυγκαστικῆς κατά 40 0)0' ελαττώνει μὲ τὸ ποσόν τουτο έκαστου τὰ έξοδουμένα. Άρῖνει άφορολόγητα άπολύτως τὰ άποταμίευματα των πλουσιωτέρων έν κατασταθούσι οὗτοι μάλλον σκληροί, και αύξήση ή κοινωνικὴ δυσπραγία.

Χρειάζεται πολὺ βεβαίως τὸ κεφάλαιον όταν επιδρῷ εύεργετικῶς επί τῆς κοινωνίας, άπευθείας ή έταιρικῶς εκπροσωποῦν τὴν παραγωγικὴν κίνησιν έν τῇ γεωργίᾳ, τῇ βιομηχανίᾳ και τὸ εμπόριον. Όχι όμως και όταν ενεδρεύῃ δια τῆς τοκογλυφίας, τῆς κηβείας και των άπορρορητικῶν δημοσίων δανείων, εκμεταλλευόμενον τὴν ανάγκην του παραγωγου, τὴν άπλότητα και τὴν χρηματιστικὴν άδχοσύνην του λαου, και τὴν άτασθαλίαν και σπατάλην των έκαστου Κυβερνήσεών μας.

Τόσην μεγαλειότητα και σπουδαιότητα άποδίδομεν εἰς τὰς ιδέας μας αυτὰς, εἰς τὸ σύστημά μας αυτό, ώστε νά χαρακτηρίσωμεν αυτὰς ανατροπὴν του σημερινου έλευσινου καθεστώτος: καθόσον όχι μόνον εἶνε τὸ αντίθετον αυτου και θά προκαλέσῃ τὴν αντίδρασιν των κρατούντων τάξεων, αλλά και διότι ή πάλην θά άρχισῃ, άλλ' εἴσεται μακρᾷ: διότι αι όφελουμένη άπορώτεροι, αι εργατικαι, αι παραγωγικαι τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, εἶνε άμόρφωτοι, άνατολίται: και κύπτουσι τὴν κεφαλὴν φοροδεως, δέν εγνωρίσαν ακόμη τὰ δικαιώματά των: άλλως αι πολιτικαι φαρτρία τους έχουσι διαιρέσει εἰς μονάδας, και οὔτε εύρίσκειται τις νά φιλοδοξήση θέσιν βουλευτου εγείρων τὴν σημαίαν τῆς ιδέας άλλ' άρκιέται νά εκλέγηται άδόξως έν μικτῇ συνδυασμῶ, και νά τάσσειται έν τῇ Βουλῇ εἰς τὸ ναι ή τὸ όχι, όπως τόν συμφέρει.

Τὸ Οικονομοκοινωνικόν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος εἶνε ή άρχομένη πάλην των παραγωγικῶν τάξεων κατά τῆς αυτοκρατορικῆς δυνάμεως του έγωϊστικού και τοκογλυφικού κεφαλαίου. Σημεῖα δὲ κατά τὰ όποια πρέπει νά κτυπήσωμεν, εἶνε ή εκπτώσις του τόκου, ή φορολογία του περισεύματος έκαστου κεφαλαιουχου, άφαιρουμένων των έξόδων τῆς οικογενειακῆς ζωῆς του, και ή κατά κλίμακα πρὸς τ' άνω φορολογία των όλβίων άστικῶν οικοδομῶν κατ'

έξίαν, παραλλήλως πρὸς τὸ φορολογούμενον άγροτικόν κεφάλαιον.

Η φορολογία των όλβίων και περιελαμπρων οικοδομῶν επιβαρύνει τους όλβίους: ενόικους και άναγκαιτίζει τὴν ροπήν του κεφαλαίου όθων αυτό εἰς παραγωγικὰς εργασίας, διότι ή περαιτέρω αύξησις όλβίων οικοδομῶν δέν συμβαδίζει με τὴν πεινιχρότητα του πολλου άγροτικού πληθους της Ἑλλάδος.

Δια τὴν επιτυχίαν του επιδιοικουμένου σκοπου άπαιτεῖται ή ύποβολή και ή ψήφισις τριῶν συναρῶν νομοθετημάτων. Τὸ μὲν, θά ελευθερώσῃ τὴν σταφιδοπαραγωγήν από τὴν εκμύζισιν του κεφαλαίου: και θά επιφέρῃ τὸ πρώτον δυνατόν κτύπημα κατά του μεγάλου τόκου: και επιδειή θά εκμακῇ τὸ κεφάλαιον τότε ύποβαλλομένου του φόρου επί του εισοδήματος, κατά κλίμακα πρὸς τ' άνω, και του φόρου επί των όλβίων οικοδομῶν επίσης κατά κλίμακα πρὸς τ' άνω δέν θά επέλθῃ καμία διατάραξις δι' άποτόμου εκβίσεως πρὸς άπάλληξιν του πηγίου δανειστικού κεφαλαίου από των άγροτικῶν, διότι ή μεταγγυσις του από τόν πρώτον κλαδον εἰς τους δύο τελευταίους δέν θά εἶνε συμφοροτέρα.

Ο τρόπος και ή μέθοδος εἰς ἣν κυρίως θά στηριξώμεν τὴν άγροτικὴν πίστιν πρὸς εκπτώσιν του τόκου κλπ. και τὰ εκ τούτου άμεραχάγαθὰ άποτελέσματα εἶνε ως εξής:

Εἴκοσι πέντε εκτομμύρια δραχμῶν πραγματικῶν ή συμβαστικῶν διδόμεναι άπ' ευθείας εἰς τους σταφιδοπαραγωγους, πρὸς καλλιέργειαν, εἰς έν εκάστον κατ' αναλογίαν παραγωγῆς του 6) δραχμῆς δι' έκάστην χιλιάδα και εισπραττόμεναι έντόκως πρὸς 6 ή 7 0,0 κατά τὴν εξαγωγήν του καρπου, εἶνε τὸ εύκολότερον μέσον τὸ εξασφαλίζον τόν δανειστήν και εύκολεῖνον τόν δανειζόμενον. Εἰς οὐδέν δὲ των κειμένων νόμων προσκρούει, άρου νομίμως τὰ πρὸς καλλιέργειαν δάνεια εἶνε πάντοτε προνομοιακά. Εν όλίγοις, προσωποποιώμεν όλους τους εκμεταλλευτας προστοιχιστάς του καρπου σταφιδοπαθηκάριους εἰς μαν σταφιδοτράπεζαν εξασφαλίζομένην δια του προνομίου επί του καρπου, και κατά τὴν εξαγωγήν του από τὰ τελωνεῖα εισπραττούσασιν κατ' έτος όλόκληρα τὰ κεφάλαιά της και τους τόκους των, και συντριβούσασιν όριστικῶς σχεδόν τὴν τοκογλυφίαν. Άριστόν δὲ εἶνε τὸ ποσόν των 25,000,000 πρὸς τόν σκοπόν: ή δὲ μεθοδική χορηγεία και εισπραξις των δανείων γενήσεται ως εξής:

Επί τῆ βῆσει νόμου περι συστάσεως

ποιούτης Σταφιδοτραπέζης θεραπευούσης μεγάλην ανάγκην... σπουδαιότερου παραγωγικού κλάδου τῆς Ἑλλάδος... και ἐπιδότησης ἐπιχορηγίας εἰς τὰ ἤθηκα και πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ κράτους... σκοπεύονται ἀποδοτικὰ σταφιδοπραγῶν... νὰ δηλώσωσιν ἐπιχορηγίας ἀκριβῶς... σὺν ποσὸν καρποῦ παρήγαγε τὸ τελευταῖον ἔτος. Τὰς δηλώσεις ταύτας κατὰ ὄμιλον, και χωρικά, ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν ὡς εἰ ἐκλογικὸι καταλόγοι, συντάσσει ἐκαστος δῆμαρχος τῶν σταφιδοφόρων δήμων και ἐκθέτει ἐπὶ ὀκταήμερον εἰς ἐπίκρισιν, μετ' ἐπὶ ἀτομικῆ, του εὐθύνῃ ἐγκρίνει και ἀποπέμπει εἰς τὸ κεντρικὸν τῆς σταφιδοτραπέζης, ταύτας ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Τράπεζα ὡς πιστωτικὸς πίνναξος, χορηγεῖ προκαταβολικῶς 60 δραχμὰς κατὰ χιλιάδα ἐντόκιως εἰς ἐκαστον σταφιδοπραγῶν ὑπογράφοντα μετὰ δύο τοῦ αὐτοῦ καταλόγου ἐγγυητῶν εἰς ἀπλοῦν διπλότυπον, τὸ στέλεχος τοῦ ὁποῖου κρατεῖ ἡ Τράπεζα, και τὸ ἕτερον λαμβάνει ὁ δανειζόμενος ὡς διαβατήριον τοῦ καρποῦ του, ἐκαστὴς ἰσοδύει· διὰ τοῦτο και ὁ τυχὸν μὴ δανεισθεὶς ὀφείλει νὰ λάβῃ διπλότυπον ἐφ' οὗ νὰ ἀναφέρεται ὅτι δὲν ἔλαβε προκαταβολήν.

Τὰ διπλότυπα ταῦτα ἐκαστος ἔμπορος ἐξαγωγῆς καρποῦ, προσαρτᾷ εἰς τὴν διασάφησιν τῆς ἐξαγωγῆς ἐξωφλημένα ἀπὸ τὸν ἐν τῇ τελωνίῳ εἰσπρακτορὰ τῆς Σταφιδοτραπέζης, καὶ ἢν ἔλαβεν ὑποχρέωσιν ἀπὸ τοῦ σταφιδοπραγῶν νὰ πληρώσῃ αὐτὰ, διότι ἐκράτησεν ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ καρποῦ. Τοιαύτη περίου ἡ βῆσις τοῦ ἡμετέρου συστήματος ἤτις ἐγγυᾶται τὴν σωτηρίαν τῶν σταφιδοπραγῶν κλπ.

Οὕτω κτυποῦμεν τὴν Δεσποτείαν τοῦ ἐργαστικῶν κεφαλαίου ὅπερ ἐκμυζᾷ τὴν παραγωγὴν ὀφελούντες τοὺς παραγωγούς περὶ τὰ δέκα ἐκατομύρια ἑτησίως, ἀπερ παντοιοτρόπως ἀσπασθ' ἀπ' αὐτοὺς τὸ περισούργον αὐτοῦς πλεονεκτικὸν κεφάλαιον, και συνασπίζομεν αὐτοὺς ἐν ἡθικῇ και πραγματικῇ μεταξὺ τῶν σωτηρίᾳ ἀλλήλεγγυῆ, ἀφίνοντες και ἐλευθέρους εἰς τὴν πώλησιν τοῦ καρποῦ τῶν και τὴν κατανάλωσιν. Τέλος ὄλοι οἱ ὄροι πληροῦνται διὰ τῆς τεθείσης ἤδη βῆσεως ἀκόμη και τῆς ταυτότητος τοῦ καρποῦ ἐκαστοῦ τόπου, και ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐξακρίθωσις τοῦ ποσοῦ ἐκαστῆς ἐσοδείας κλπ. κλπ. καθόσον ὄριστικὸν κέντρον τοῦ σταφιδοεμπορίου θὰ εἶνε πλέον ἡ Ἑλλάς. Ἐν ταῖς λεπτομερείαις δὲ τοῦ συστήματος μας ὄχι μόνον δεγόμεθα, ἀλλὰ προκαλοῦμεν πάντα ἀπορῶντα νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως και εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τοῦ «Φανὸς» τὴν ἐξήγησιν οἰασθῆποτε ἀπορίας του· διότι οὐδεμίαν μένει ἡμῖν ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐφικμοστοῦ τοῦ συστήματος ὄπερ και ἤδη συνοπτικῶς διευτυπώσαμεν. Ἄλλως ὑπὸ ἄλλον τύπον γεωργικῇ τράπεζα ἀδύνατον ποτέ νὰ συστήθῃ, διότι ἡ κατάρτησις κτηματολογίου εἶνε πολυδάπανος, μεμακρυσμένη, κτήματα δὲ καταμεμερισμένα εἰς κνωμάλους μικρὰς μερίδας δὲν καθαρῶνται ἀφιλονικητικῶς· αἱ δὲ τοιαῦται διαιδικασίαι θὰ εἶναι μακροχρόνιαι ὡς συνήθως· ἀδύνατον λοιπὸν νὰ συστήθῃ ποτε τοιοῦτου εἶδους τράπεζα δυναμένη νὰ δανειζῇ γενικῶς και μὲ μικρὸν τόκον ὄπως ἡ σταφιδοτραπέζα ὡς ἐπὶ τοῦ καρποῦ, ἢν προτεινοῦμεν. ■

«Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη ἐφημερίδα «Χώρα» ἢ τρυφερώτατα συνδεομένη μετὰ τοῦ γυμνασίου τοῦ Β. Γυμνασίου Παπανικολάου, ἐκρίναν ἐπάναγκες εἰς τὴν εὐκαιρίαν ὑπενθυμῶσως ἐκθέσασαι τὸν Παπανικολάου ἐργασίαν κατὰ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν τοῦ ἰαίου Γυμνασίου, (χωρὶς ὄμως νὰ ὑπενθυμῶσῃ τι και περὶ τῆς ἀντεκθέσεως ἢν ὁ καθηγητὴς ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον κατὰ τοῦ Γυμνασίου), ἐκρίναν λέγομεν ἐπάναγκες τὴν συκοφαντήσῃ και πάλιν ἐκ πληροφοριῶν τῶν ἐντεῦθεν οὐτιδανῶν χαρακτηρισμῶν, τὸν καθηγητὴν τῶν Μαθηματικῶν, ὡς δῆθεν πιέζοντα τοὺς μαθητὰς του διὰ προγυμνάσεις. Ἡ «Χώρα» νομίζομεν ὅτι ὄφειλε μετὰ προηγουμένης βεβαίοντος, και πληροφοριῶν αὐθεντικῶν, νὰ προβαίη εἰς τοιαύτας καταχωρήσεις, και νὰ μὴ γίνεταί ὡς ἄλλοτε ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως και τῶν παθῶν ἐκείνων, ὄστινες θεωροῦντες τὸν καθηγητὴν, ὡς σκόπελον, εἰς τὰς ἀθεμιτοουργίας τῶν, ἐξερουγισιν ἐναντίον του τὰς ποταποτέρας και οὐτιδανῶς συκοφαντίας. Ἡμεῖς λοιπὸν πληροφοροῦμεν τὴν «Χώραν», ὅτι ὄλων τῶν ἀντιῶν λαμβάνει χώραν, διότι ὁ καθηγητὴς ἀπεκρούων ὄλαις δυνάμεσι τὰς προγυμνάσεις ὡς ὄρωμῶμος ἀπ' ἀρχῶν, ἀσπαρῶγλίτως τηρεῖ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πρόκειται ἀνοκέρβηλον πρόσκομμα εἰς ἐκείνους, ὄστινες ἐκτός ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι, προσποιοῦνται τὸν ἐντίμον, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δὲ δοκιμαζόμενοι, καταδείκνυνται οἱ χαμερπέστεροι πισταὶ τῶν ἀτυχῶν μαθητῶν διὰ τὰς ἀθεμίτους προγυμνάσεις, (περὶ ὣν ἐν καταλληλοτέρῃ εὐκαιρίᾳ θὰ ἐλθῶμεν κατηγορηματικώτερον). Ἐν τῇ συμβουλευόμεν τὸν γυμνασιάρχην κ. Παπανικολάου, ὡς και τὸν συνεταῖρον αὐτοῦ καθηγητὴν κ. Παπαγαυαντζῆν νὰ περιαισθῶσι πολὺ, διότι οὔτε εὐκόλον οὔτε ἀκίνδυνον εἶνε τὸ μεταβάλλεσθαι τοὺς κατηγορουμένους ἐγκληματαίς, εἰς κατηγοροῦς κοπτομένους δῆθεν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' οὔτε και δυνατόν εἶνε διὰ τῶν τοιούτων καταπτώσεων μέσων, νὰ ἐπιτύχῶσι τὴν προαγωγὴν τῶν προγυμναζομένων, ἢ τῶν συγγενῶν, ἢ και τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν τῶν ἀναξίων, τὴν ἀπόρριψιν δὲ τῶν ἀτυχῶν ὑπηρετῶν, ὡς πέρσει συνέβη. Ἡ δὲ ὑποστήριξις ἢν παρέχει αὐτοῖς τὸ ἐν Ἀθήναις γνωστὸν πρόσωπον, οὐδαμῶς θὰ τοῖς ὄφελῆσῃ, διότι ἡ στικὴ τῶν παλαιῶν ἐκθέσεων τῶν Νομαρχῶν, ἐν τῇ Ἰπουργείῳ θὰ ἀνασκαλευθῇ λίαν συντόμως.

Φιλαλήθης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ πρώτη Μαΐου ἑορτάζεται παρ' ἡμῖν πάντοτε μετὰ ζωνρότητος. Ἄλλ' ἐφέτος ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους εἰς μέρη ἀνοσοφῶρα και εἰς τὰς περίξ ἐξοχὰς ἦτο μεγαλειότερα· εἰς τοῦτο συνετέλεσε και τὸ καιροῦ ἡ γλυκύτης.

— Αὐτοῖς ἐξετραχηλισθησαν, ἐξεμάνησαν, ἐξυβρισθησαν βαναύσως, και ἐπλήρωσαν τὸν χώρον τοῦ Βουλευτηρίου μετὴν δυσσώδιαν λέξεων αἰσχροῦν αἰτινες

ὡδ' εἰς αὐτὰ τὰ καπηλεῖα εἶνε συνήθει· αὐτοὶ αἰματώδησαν αὐτοί... και μ' ὄλα ταῦτα, ἡ ἀθήνη τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καθεστῆσε πανηγύρεως ταύτης, οὐδεμίαν ἀθήνην ἐπιδείξθησαν ἐνταῦθα. Τῇ ἀληθείᾳ ἐπισημασθῆναι θὰ ὄρο προξενήσουν οἱ χοῖροι τοῦ λαοῦ βλεπέτε, κυκλοιόμενοι εἰς τὸν βόρβορον, και οἱ περίξ ἐνός πτώματος γρυλίζοντες κῆνες! Ὀμολογουμένως, εἰ ἐν τῇ Βουλευτηρίῳ ἀσχημονοῦντες, δὲν στεροῦνται μόνον πολιτικῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ τινὲς τούτων, ἵνα μὴ εἰκῶμεν οἱ περισσότεροί, στεροῦνται ἀνθρωπισμοῦ.

— Εἰς τὸν κ. Γυμνασιάρχην και εἰς τοὺς λοιποὺς κκ. Καθηγητὰς τοῦ δευτέρου ἐνταῦθα Γυμνασίου, τολμῶμεν νὰ συστήσωμεν ὄλιγον περισσοτέρων μετριοπαθειαν. Ἄν ὁ κ. Παπανικολάου ἐσπούδαζε καλλίτερα τὸν χαρακτήρα τοῦ διευθύνοντος τὸ πρῶτον ἐνταῦθα Γυμνάσιον, δὲν θὰ διαταράσσετο ἡ ἀρμονία ἤτις ἔδεε νὰ βασιλεύῃ μεταξὺ αὐτοῦ, και τῶν κκ. Καθηγητῶν.

— Ὁ Ῥόκος Χοιῶδης ἀπέθανεν εἰς τὰς φυλακάς Χαλκίδος ἐν μέσῳ τῶν δολοφόνων και τῶν βιαστῶν. Ἀπέθανεν ὡς μάρτυς. Λάμπρὸν τέλος βίου ἀγνοῦ. Ἀνὴρ τίμιος, ἀφιλοκερδῆς, ἀθυρόστομος ἐν ὄνόματι τῆς ἀληθείας, εὐθαρσῆς και παράτολμος ἐν ὄνόματι τῆς Δημοκρατικῆς Ἰδέας, τοιαύτης ἔδει νὰ ἀξιοῶθῃ τελουτῆς. Ὁ τάφος του ἀνοίγει βαθὺ χάσμα μεταξὺ τῶν δημίων του και τῶν τιμίων ἀνθρώπων.

— Γυνὴ τῆς Ἄννα καλοῦμένη, εὐρέθη χθὲς τὸ ἑσπέρας φονευμένη· αἱ χεῖρες αὐτῆς ἦσαν δεδεμέναι ὄπισθεν, εἰς τὸ σῶμα ἔφερεν πολλὰς πληγὰς διὰ μαχαίρας κατενεχθεῖσας, τὸ πρόσωπον παραμορφωμένον ὑπὸ τῶν πληγῶν, ἀνευ ὄτων και ρινός. Ὁ φονεὺς αὐτῆς, ἑραστής τῆς ὡς λέγεται, ἐγένετο ἄφαντος· εἶνε τέκτων ἐξ Αἰγίου.

— Ἀγνωστός τῆς εὐρέθη χθὲς παρὰ τὴν παραλίαν, πλησίον τοῦ λιμένος πνυγμένος. Φαίνεται ἐξηκοντοῦτης περίου.

— Χοῖς μεταβάντες ἐκ περιεργείας πρὸς τὸ κρητιδούμενον μέρος τῆς νέας προκυμῆας, ἐπαρατηρήσαμεν ὅτι, τὸ ὕψωδὸν τεμάχιον τοῦ τείχους, και ἔπερ ἀρκετὰ παχὺ μετὰ τὴν διὰ τοῦ χώματος πρόσχωσιν, διεπράγῃ εἰς διάφορα μέρη ἀπὸ ἀνωθεν ἔως κάτω. Τί συμβαίνει; Μήπως δὲν ὕπελογίσθη καλῶς ὁ ὄγκος τοῦ χώματος, ὄπερ ἐπρόκειτο νὰ ριφθῇ ὄπισθεν; μήπως ἔλαβε χώραν συνίχησις ἐπὶ τοῦ ἀργιλλώδους ἐδάφους ἐφ' οὗ ὀθεμελιώσαν, ἔνεκεν κακῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ πλάτος ἢ τὸ βάθος τοῦ θεμελίου; ἢ μήπως ἢ τοῦ ἔργου ἐπιτηρητῆς διενεργεῖται ὄχι αὐστηρῶς; Κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ ὑπενθυμῶμεν τοῖς ἀρμοδίοις, ὅτι πρόκειται περὶ ἔργου σοβαροῦ λίαν, και ὅτι τὰ εἰς τὸ μέλλον ἐπιδιορθώματα οὐδόλως συντελοῦσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρόξενα δαπανῶν ἀδίκων καθίστανται, και συνεπῶς ὅτι ὄφειλοσι νὰ ἀνοιχῶσι τοὺς ὄφθαλμούς των ὡς δεῖ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἵνα μὴ αὐριοι παραστῶμεν μάρτυρες ζημιῶν ἀνυπολογίστων και θυσίων ματαίων.

— Ἡ χορεία τῶν ἐνταῦθα Ἰατρῶν ἀπέκτησε και ἕτερον συναδελφον, τὸν ἀξιόλογον φίλον ἡμῶν κ. Σπυρίδωνα Σταυρόπουλον, ἀφιχθέντα προχθὲς ἐξ Ἀθηνῶν